

1.12.2009

Dnro 460/4/08

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jussi Pajuoja

-

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Astrid Geisor-Goman

TYÖSUOJELUPIIRI VIIVYTTELI LAUSUNTOA

1

KANTELU

Kantelija arvosteli 31.1.2008 eduskunnan oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä Keski-Suomen työsuojelupiirin ja erityisesti sen lakimiehen menettelyä hänen työsuojeluasiassaan.

Kantelijan mukaan lakimies oli jättänyt toimittamatta poliisille esitutkintamateriaaliksi kantelijan lakimiehelle toimittamia asiakirjoja. Oleellisin osa työturvallisuusrikkomusepäilyissä oli siten jäänyt tutkimatta. Kantelijan mielestä lakimies ei ollut perehtynyt hänen asiasta tekemiin selvityksiin vaan oli perustanut ratkaisunsa työnantajapuolen lausumiin. Lakimies ei myöskään ollut vastannut hänentiedusteluihin asiansa käsittelyn etenemisestä. Kantelija arvosteli myös asiansa käsittelyn pitkää kestoa työsuojelupiirissä.

- - -

3

RATKAISU

3.1

Oikeusasiamiehen tutkintatoimivallasta ja tutkinnan rajauksesta

Oikeusasiamiehen tehtävänä on perustuslain 109 §:n mukaan virkatoiminnan laillisuusvalvonta. Siten oikeusasiamiehen tulee valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtäväänsä hoitaessaan oikeusasiamies valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Kantelija on kantelunsa liitteeksi toimittanut laajan oheismateriaalin ja pyytänyt, että oikeusasiamies tutkisi koko hänen toimittamansa materiaalin pohjalta Keski-Suomen työsuojelupiirin ja muiden asiaan liittyvien tahojen toiminnan hänen työsuojelulain rikkomista koskevassa asiassa. Toimivaltani ei kuitenkaan kuulu, että käsittelisin työsuojelupiirissä tai muussa viranomaisessa jo käsiteltyä asiaa uudelleen. Sen sijaan voin toimivaltani puitteessa arvioida onko työsuojelupiiri ja sen virkamies toiminnut asiassa sitä koskevan lainsäädännön mukaisesti ja käyttänyt asian käsittelyssä hänelle kuuluvaa harkintavaltaa oikein.

Harkintavallan osalta totean, että työsuojeluasian selvittäminen ja johtopäätösten tekeminen jättävät sijaa työsuojeluviranomaisen harkinnalle. Oikeusasiamies ei voi puuttua viranomaisten harkintavallan käyttöön, jollei harkintavallan rajoja ole ylitetty tai sitä muutoin ole käytetty väärin. Käytännössä tämä

tarkoittaa sitä, että laillisuusvalvonnan tehtäväksi jää lähinnä sen arvioiminen, onko työsuojelutoimia vaativaan ongelmaan puututtu lain edellyttämällä tavalla.

Edellä lausutusta johtuen olen rajannut tutkintani koskemaan työsuojelupiirin toimia kantelijan työsuojeluilmoituksen johdosta. Lisäksi olen tutkinnassani pyrkinyt arvioimaan täyttääkö lakimiehen menettely hyvän hallinnon asettamat vaatimukset.

Tässä ratkaisussa käsitellään niitä seikkoja, joissa minulla on ollut aihetta epäillä lainvastaista tai virheellistä menettelyä. Olen rajannut tutkinnan seuraaviin asiakokonaisuuksiin:

- työsuojeluasian käsittely työsuojelupiirissä
  - toimenpiteet
  - käsittelyn joutuisuus
- tiedusteluihin vastaaminen

3.2

Tapahtumien kulku pääpiirteittäin

Kantelija kertoi tehneensä Keski-Suomen työsuojelupiiriin kolme selvityspyynnöä koskien häirintää ja kiusaamista työpaikalla. Ensimmäinen selvityspyynnö, joka oli päivätty 24.8.2005 koski Jyväskylän kaupungin sosiaali- ja terveystoimen alaisen perheneuvolan johtajan toimintaa. Toinen 18.9.2005 päivätty lisäselvityspyynnö laajensi hänen tekemäänsä ensimmäistä pyynnöä ja kolmas 24.8.2007 päivätty selvityspyynnö kokosi kaikki ns. työselkkaukseksi laajentuneen tapahtumaketjun vaiheet ja henkilöt yhteen.

Kahden ensimmäisen selvityspyynnön pohjalta työsuojelupiirin lakimies lähetti 30.9.2005 kirjallisen kyselyn työantajalle, johon perheneuvolan johtaja antoi vastineensa 17.10.2005 ja hänen esimiehensä tulosaluejohtaja oman vastineensa 13.10.2005. Kantelija oli tämän jälkeen 22.12.2005 jättänyt lakimiehelle hänen pyytämänsä kirjalliset kommentit. Edellä mainitun materiaalin pohjalta lakimies teki 9.3.2006 päivätyn tutkintapyynnön Jyväskylän kihlakunnan poliisilaitokselle epäilyistä työsyrynnästä ja epäilyistä työturvallisuusrikoksesta.

Jyväskylän kihlakunnan poliisilaitos laati tutkintapyynnön johdosta ilmoituksen - - -. Rikosnimikkeeksi ilmoitukseen kirjattiin työturvallisuusrikos ja työsyryntä. Tutkintailmoituksen ilmoitusaika oli 13.3.2006. Tapahtuma ajaksi merkittiin 19.4.2004–22.5.2006. Asian tutkinnanjohtajaksi määräytyi rikoskomisario ja tutkijaksi vanhempi rikoskonstaapeli.

Poliisi suoritti asiassa esitutkinnan työsuojelupiirin tutkintapyynnön mukaisesti. Tämän jälkeen poliisi toimitti 21.2.2007 esitutkinnassa kertyneet asiapaperit Keski-Suomen työsuojelupiiriin lausuntoavarten.

Poliisi lähetti työsuojelupiiriin lakimiehelle sähköpostin 15.8.2007, koska hänen lausuntonsa viipyi.

Lakimiehen lausunnon edelleen kestäessä kantelija soitti hänelle 23.8.2007 tiedustellakseen asiansa etenemistä työsuojelupiirissä. Kantelijan mukaan lakimies ei tuolloin kertonut hänelle aikooko hän ylipäätään tehdä kantelijan asialle jotain ja jos aikoo niin milloin.

Tämän jälkeen kantelija jätti 24.8.2007 lakimiehelle selvityspyynnön (yllä mainittu kolmas selvityspyynnö). Pynnössään kantelija pyysi työsuojelupiiriltä toimintasuunnitelman ja aikataulun toimenpiteilleen, jotta hän voisi omalta osaltaan ratkaista mihin tulisi ryhtyä asiassaan. Kantelijan mukaan lakimies ei

vastannut hänen kirjalliseen tiedusteluunsa.

Kantelija otti syyskuussa 2007 yhteyttä Jyväskylän poliisilaitoksen tutkijaan. Hän oli kantelijalle kertonut, ettei poliisi ollut asettanut lakimiehelle mitään aikarajaa lausuntonsa antamiselle. Kantelija pyysi poliisin olemaan yhteydessä lakimieheen.

Tämän jälkeen poliisi oli useita kertoja kiirehtinyt lausuntoa sähköpostitse ja puhelimitse 25.9.2007, 7.1.2008 ja 20.2.2008. Lopulta asian tutkinnanjohtaja oli vuoden 2008 maaliskuun alussa ottanut yhteyttä johtavaan kihlakunnansyyttäjään, koska lausuntoa lakimieheltä ei useista kehotuksista huolimatta ollut saapunut. Kihlakunnan johtava syyttäjä oli 5.3.2008 ollut lakimieheen yhteydessä ja asettanut hänelle määräajan lausunnon antamiselle. Lakimies antoi syyttäjän kehotuksesta lopulta lausuntonsa poliisille 11.3.2008.

Rikoskomisario päätti esitutkinnan 14.3.2008 tapausnimikkeellä – ei rikosta.

3.3

Arviointia

3.3.1

Työsuojelupiirin toimenpiteet kantelijan asiassa

- - -

Keski-Suomen työsuojelupiirin sekä sosiaali- ja terveysministeriön kannanotot

Keski-Suomen työsuojelupiirin piiripäällikkö viittaa piirin selvityksenä lakimiehen selvitykseen. Sosiaali- ja terveysministeriön työsuojeluosasto katsoo puolestaan, että saatujen selvitysten mukaan Keski-Suomen työsuojelupiirissä kantelijan asiaa on hoidettu varsin perusteellisesti ja siihen on paneuduttu huolellisesti. Ministeriö katsoo yhteenvedona, että työsuojeluviranomaisten toiminta on ollut laillista ja hyvän hallintokäytännön mukaista.

Kannanotoni lakimiehen toimenpiteiden osalta

Kantelija on moittinut lakimiestä erityisesti siitä, että hän on laatimassaan tutkintapyynnössä ja asian esitutkinnan aikana jättänyt toimittamatta poliisille esitutkinnan kannalta keskeisiä asiakirjoja. Lakimies ei ole vastannut hänen tiedusteluihinsa asiansa etenemisestä työsuojelupiirissä. Kantelijan mukaan lakimies on myös viivytellyt hänen asiansa käsittelyssä.

Asiassa suoritettujen toimenpiteiden osalta totean, että työsuojelupiirillä on harkintavaltaa sen suhteen mihin toimenpiteisiin se ryhtyy sille tehdyn työsuojeluilmoituksen johdosta. Ilmoituksen tekijä ei lähtökohtaisesti voi määrätä, mitä tutkintatoimenpiteitä työsuojelupiirin tulisi suorittaa. Työsuojelupiirin selvittämistapa sille tehtyjen työsuojeluilmoitusten osalta jää pitkälti riippuvaiseksi työsuojelupiirin tarkoituksenmukaisuusharkinnasta ja valitusta selvittämistavasta, jonka arviointi ei kuulu laillisuusvalvojan tehtäviin. Oikeusasiamiehellä ei ole laillisuusvalvojana myöskään mahdollisuutta ryhtyä arvioimaan sitä, ovatko työsuojelupiirin asiassa tekemät tutkintatoimenpiteet tai tutkinnanrajaukset onnistuneita, mikäli työsuojelupiiri on pysynyt sille lain mukaan kuuluvan harkintavallan rajoissa.

Siitä, mitä konkreettisia toimenpiteitä työsuojelupiirin tutkittavan olevassa asiassa edellytetään, ei ole nimenomaisesti säädetty laissa, vaan nämä ovat työsuojelupiiriin harkintavaltaan kuuluvia asioita.

Työsuojelupiirin on harkintavaltaansa käyttäessä kuitenkin noudatettava hallintolain hyvän hallinnon mukaisia periaatteita.

Työsuojelun valvonnasta ja työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain 50 §:ssä on myös säännös rikosasiasta ilmoittamisesta, joka tulee huomioida arvioitaessa työsuojelupiirin toimenpiteitä työsuojeluilmoituksen johdosta. Kyseisen pykälän mukaan:

“Jos on todennäköisiä perusteita epäillä, että on tehty työsuojeluviranomaisen valvottavana olevassa laissa tai rikoslain (39/1889) 47 luvussa rangaistavaksi säädetty teko, työsuojeluviranomaisen on tehtävä siitä ilmoitus poliisille esitutkintaa varten. Ilmoitus voidaan kuitenkin jättää tekemättä, jos tekoa on pidettävä olosuhteet huomioon ottaen vähäisenä eikä yleinen etu vaadi ilmoituksen tekemistä.”

Käsitykseni mukaan lakimiehen alustavat toimenpiteet kantelijan kahden ensimmäisen selvityspyynnöjen osalta ovat olleet asianmukaisia eikä minulla ole näissä ilmennyt aihetta epäillä työsuojelupiirin tai lakimiehen menettelyn osalta harkintavallan ylitystä tai virheellistä menettelyä. Lakimiehen tutkintapyyntö on mielestäni myös ollut asianmukainen. Tutkintapyynnössään lakimies esitti poliisitutkinnan käynnistämistä kantelijan asiassa, koska asiassa saatujen tietojen ja selvitysten perusteella oli riittävästi todennäköisiä perusteita epäillä, että asiallisesta kohtelusta työpaikoilla annettuja työturvallisuusmääräyksiä oli rikottu/laiminlyöty. Lakimies oli tutkintapyynnössään luetellut esitutkinnassa kuuluvat henkilöt ja aiheet todeten, että ”kyseistä asiaa selviteltäessä työsuojelupiiriin on kertynyt kirjallista materiaalia, joka olennaisilta osin oheistetaan liitteeksi”. Lakimies esitti tutkintapyynnön lopussa poliisille, että ”tutkinnassa voidaan pitäytyä yllä olevissa teemoissa ja että tarvittaessa työsuojelupiiri voi pyytää lisätutkintaa”.

Totean, että vaikka lakimies ei ole liittänyt laatimaansa tutkintapyyntöön kantelijan toivomia asiakirjoja tai ryhtynyt hänen toivomiin toimenpiteisiin, niin se ei laillisuusvalvonnan näkökulmasta vielä merkitse lakimiehen sellaista virheellistä menettelyä tai velvollisuuden laiminlyöntiä, johon oikeusasiamies voisi puuttua. Työsuojelupiirin harkintavallassa on päättää, minkälaisiin toimenpiteisiin on tarpeen ryhtyä sille tehtyjen ilmoitusten johdosta.

Edellä mainituilla perusteilla katson, että lakimies on laatinut tutkintapyynnön poliisille ja siinä rajaa-mansa esitutkinnassa selvitettävät asiat harkintavaltansa puitteissa. Asiassa ei tältä osin ole ilmennyt aihetta arvostella hänen toimintaansa.

Sen sijaan lakimiehen toimet tutkintapyynnön laatimisen jälkeen antavat aihetta kritiikkiin.

3.3.2

Asian käsittelyn viipyminen

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsittelyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaisessa viranomaisessa.

Työsuojelun valvonnasta ja työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain 3 §:n 2 momentin mukaan työsuojelupiirin valvontatoimintaan sovelletaan hallintolakia. Sen 23 § velvoittaa näin ollen työsuojelupiiriä käsittelemään valvonta-asiat ilman aiheetonta viivytystä. Tämä hallintolain säännös turvaa siis jo perustuslaissa (21 §) jokaiselle säädettyä oikeutta saada asiansa käsiteltyksi ilman aiheetonta viivytystä.

Oikeuskirjallisuudessa (Olli Mäenpää: Hallintolaki ja hyvän hallinnon takeet, Helsinki 2008, s. 129) on todettu, että viivytyksettömyys ja aiheeton viivytyks ovat joustavia käsitteitä, joiden soveltaminen riippuu ainakin käsiteltävän asian luonteesta, vaikeusasteesta ja käsittelyn vaatimista menettelyvaiheista. Positiivisesti muotoiltuna viivytyksettömyys tarkoittaa ennen muuta käsittelyn kohtuullista joutuisuutta. Viranomaisen on järjestettävä menettelytapansa niin, että asian sujuva ja ripeä käsittely on mahdollista. Käsittely ei saa olla pidempi kuin mitä riittävän huolellinen ja ripeä käsittely kohtuudella edellyttää asian erityispiirteet huomioon ottaen.

Rikoslain 47 luvun 1 §:n mukaan työturvallisuusrikoksesta on säädetty rangaistukseksi sakkoa tai vankeutta enintään yksi vuosi. Rikoslain 8 luvun 1 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan rangaistusta ei saa tuomita, ellei syytetty ole nostettu kahdessa vuodessa, jos kovin rangaistus on vankeutta enintään vuosi tai sakkoa. Työturvallisuusrikoksen syyteoikeus vanhenee siten kahdessa vuodessa.

Totean, että työsuojelurikosten tutkinta on syyteoikeuden nopean vanhenemisen vuoksi suoritettava kiireellisesti. Kiireellisyysvaatimusta korostaa se, että tutkinta jakautuu kahdelle eri viranomaiselle, poliisille ja työsuojelupiirille. Lisäksi on varattava aikaa kolmannelle viranomaiselle, yleiselle syyttäjälle, mahdollisen syyteharkinnan tekemiseen ja tarvittaessa myös aikaa vastaajaan haastamiseen. Työsuojelurikoksissa virallisen syyttäjän on lisäksi varattava työsuojeluviranomaiselle tilaisuus lausunnon antamiselle ennen syyteharkinnan päättämistä. Kahden vuoden syyteeseenpanoaika on työsuojelurikoksen selvittämiseen väistämättä kuluva aika huomioon ottaen varsin lyhyt. Se edellyttää asianomaisilta viranomaisilta erityistä valppautta ja joutuisuutta. Arvioin seuraavassa asian käsittelyn vaiheita näiden vaatimusten näkökulmasta.

Sosiaali- ja terveysministeriö on lausunnossaan katsonut, että kantelijan asian viipymisen syynä on ollut asiassa käynnistetty poliisin esitutkinta. Työsuojelupiiriin lakimiehen toiminnassa ministeriö ei ole nähnyt arvosteltavaa.

Kantelija on kannellut asiaa koskevasta poliisin esitutkinnasta myös eduskunnan oikeusasiamiehelle. Olen päätöksessäni (dnro 1753/4/08) todennut, että poliisi oli suorittanut työsuojelupiiriin pyytämät kuulustelut, yhteensä 13 kappaletta, vajaassa vuodessa. Viimeisen kuulustelun poliisi suoritti 15.2.2007, jonka jälkeen poliisi toimitti varsin nopealla aikataululla 21.2.2007 esitutkinnassa kertyneet asiapaperit Keski-Suomen työsuojelupiiriin lausuntoa varten. Olen päätöksessäni katsonut, että esitutkinta eteni asianmukaisesti asian alkuvaiheessa ja esitutkinnan loppuvaihetta oli viivästyttänyt se seikka, että työsuojelupiiriin lakimiehen lausunto on saatu asiassa vasta 11.3.2008. Olen arvostellut asian tutkinnanjohtajaa siitä, että hän on odottanut lakimiehen lausuntoa yli vuoden. Totesin, että hänen olisi tullut aktiivisemmin seurata johdettavana olevan esitutkinnan edistymistä ja omalta osaltaan huolehtia siitä, että esitutkinta olisi saatettu loppuun ilman aiheetonta viipymistä ja hyvissä ajoin ennen rikoksen syyteoikeuden vanhentumisvaaraa.

Lakimiehen menettelyn osalta totean, että työsuojelun valvonnasta ja työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain 50 §:n 2 momentin mukaan työsuojeluviranomaisen valvottavana olevassa laissa tai rikoslain (39/1889) 47 luvussa rangaistavaksi säädetyn koskevassa esitutkinnassa työsuojeluviranomaiselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

Totean, että poliisi oli edellä mainitun momentin mukaisesti lähettänyt 21.2.2007 esitutkinnassa kertyneet asiapaperit Keski-Suomen työsuojelupiiriin lausuntoa varten. Lakimies antoi lausuntonsa poliisille 11.3.2008 käsitellen näin poliisin lausuntopyyntöä yli vuoden. Tämä on mielestäni erikoista siltä osin, että hän oli laatimassaan tutkintapyynnössä itse kiirehtinyt poliisitutkinnan käynnistämistä. Asianomistaja (kantelijan nimi) oli sairauslomansa aikana usein yhteydessä työsuojelupiiriin ja hänen mukaansa työntäjän syrjivä menettely jatkui koko hänen sairauslomansa ajan. Tästäkin näkökul-

masta lakimiehen olisi näkemykseni mukaan tullut hoitaa oman osuutensa asiassa mahdollisimman joutuisasti.

Lakimies ei antanut lausuntoaan poliisilaitokselle vielä senkään jälkeen, kun poliisi oli kiirehtinyt lausuntoa muun muassa 15.8.2007 sähköpostitse ja puhelimitse 25.9.2007, 7.1.2008 ja 20.2.2008. Lopulta asian tutkinnanjohtaja oli vuoden 2008 maaliskuun alussa ottanut yhteyttä johtavaan kihlakunnansyyttäjään, koska lausuntoa ei useista kehotuksista huolimatta ollut saapunut. Kihlakunnan johtava syyttäjä oli 5.3.2008 ollut lakimieheen yhteydessä ja asettanut hänelle määräajan lausunnon antamiselle. Lakimies antoi syyttäjän kehotuksesta lopulta lausuntonsa maaliskuun 2008 alussa. Myös kantelija oli soitellut lakimiehelle kiirehtien asian hoitamista.

Lakimies on kantelun johdosta antamassaan selvityksessä todennut lausunnon antamisen viivästymisen syyksi sen, että hän katsoi parhaaksi odottaa työtuomioistuimen ratkaisua kantelijan palkanmaksua koskevassa asiassa. Lakimiehen mukaan hän ei halunnut pelkästään esitutkinta-aineiston perusteella ja siinä kuultujen henkilöiden kertoman perusteella olla antamassa työsuojelupiirin lausuntoa asiasta kun lisäselvitystä oli lupa odottaa.

Kantelijan mukaan kyseisellä ratkaisulla ei ollut asiassa oleellista merkitystä, sillä lakimiehellä oli jo hallussaan riittävä määrä hänen työsuojelullisiin seikkoihinsa liittyvää dokumentaatiota.

Työtuomioistuin antoi päätöksensä asiassa 28.1.2008. Totean, että mikäli lakimiehellä oli ennen lausuntonsa antamista tarve odottaa työtuomioistuimen ratkaisua, niin hän olisi käsitykseni mukaan voinut antaa lausuntonsa heti työtuomioistuimen ratkaisun jälkeen helmikuun 2008 alussa. Sen sijaan poliisi joutui kiirehtimään lausunnon antamista vielä helmikuun 2008 lopussa ja syyttäjä joutui antamaan hänelle määräajan kyseisen lausunnon saamiseksi maaliskuun 2008 alussa.

Käsitykseni mukaan lakimiehen lausunnolla oli erityinen merkitys poliisin harkittaessa esitutkinnan päätöstä. Kantelijan oikeusturvan kannalta taas oli oleellista, että poliisi saisi esitutkinnan päätettyä mahdollisimman nopeasti ja hyvissä ajoin ennen syyteoikeuden vanhenemista. Näin ei tässä tapauksessa tapahtunut, vaan esitutkinta saatiin päätökseen syyteoikeuden vanhentumisen o llessa käsillä. Vaikka poliisi on vastuussa esitutkinnan loppuun saattamisesta, niin katson, että lakimies on omalla menettelyllään myös aiheuttanut sen, että esitutkinta asiassa viipyi.

Katson, että lakimies ei ole esittänyt hyväksyttävää syytä lausunnon käsittelyn kestolle. Asian moitittavuutta lisää työsuojelurikosten syyteoikeuden nopean vanhentuminen ja se, että asian tutkinta jakaantuu kahdelle viranomaiselle. Mielestäni ei myöskään ole asianmukaista, että viranomainen jolta lausuntoa lakiin perustuen pyydetään, ei viranomaisten tai asianosaisten kiirehtimispyynnöistä huolimatta anna lausuntoa muutoin kuin syyttäjän kehotuksesta. Lakimiehen menettely ei tältä osin täytä perustuslain 21 §:n mukaista asianmukaisuus- ja joutuisuusvaatimusta.

Edellä lausuttu huomioiden, saatan käsitykseni virheellisestä menettelystä Keski-Suomen työsuojelupiiriin lakimiehen tietoon. Samalla kiinnitän vastaisen varalle hänen huomiotaan perustuslain 21 §:n ja hallintolain 23 §:n mukaiseen joutuisuusvaatimukseen. Tässä tarkoituksessa lähetän lakimiehelle kopion päätöksestäni. Toimenpidettäni arvioidessani olen ottanut huomioon sen, että hänen lausuntonsa antamisajankohdasta huolimatta poliisille ja syyttäjälle ja tässä tapauksessa kantelijalle jäi ainakin teoreettinen aika hankkia asiassa avustaja ja nostaa itse syyte asiassa ennen syyteoikeuden vanhentumista. Tästä syystä asia ei johda enempiin toimenpiteisiin.

3.3.3

Tiedusteluihin vastaaminen

Hallintolain 8 §:n mukaan viranomaisen on toimivaltansa rajoissa annettava asiakkailleen tarpeen mukaan hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa sekä vastattava asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin.

Hallintolain 23 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen on esitettävä asianosaiselle tämän pyynnöstä arvio päätöksen antamisajankohdasta sekä vastattava käsittelyn etenemistä koskeviin tiedusteluihin.

Kantelija on moittinut lakimiestä myös siitä, että hän ei asian käsittelyn missään vaiheessa kommentoinut tai edes ilmoittanut kantelijalle saaneensa hänen 24.8.2007 päivättyä ns. kolmatta selvityspyynnöä. Kyseisessä selvityspyynnössään kantelija toteaa, että ”24.8.2007 tuli kuluneeksi tasan kaksi vuotta siitä, kun jätin ensimmäisen selvityspyyntöni Keski-Suomen työsuojelupiirille. Odotan 15.9.2007 mennessä yksiselitteistä vastaustanne siihen, mikä on työsuojelupiirin toimintasuunnitelma ja tarkka toteutuksen aikataulu, jotta voin osaltani ratkaista, onko Keski-Suomen työsuojelupiirillä mielestäni ylipäättään edellytyksiä tai halua viedä selvityspyynnössäni esiin tuomiani asioita eteenpäin”.

Totean, että edellä mainitun hallintolain 23 §:n 2 momentti on varsin selkeä viranomaiselta odotettavien toimenpiteiden suhteen asianosaisen esitettyä viranomaiselle tiedustelun käsittelyn etenemisestä ja päätöksen antamisajankohdasta.

Lakimiehen mukaan kantelija toimitti edellä mainitun häirintää ja kiusaamista koskevan lisäselvityspyynnön työsuojelupiiriin 24.8.2007. Kantelun johdosta antamassaan selvityksessään lakimies totesi ”mitään kirjallista vastausta en - - - (kantelijan nimi) ole asiassa antanut, mutta olen mielipiteeni hänelle henkilökohtaisesti useamman kerran ilmoittanut, että mielestäni olisi syytä saada tiedoksi ensin ratkaisu siinä asiassa, minkä hän oli laittanut työtuomioistuimessa vireille ja minkä asian käsittelyn vaiheista kantelija oli pitänyt minua ajan tasalla. Kahdenvälisissä keskusteluissamme kantelija kyllä on tuonut perusteluistani huolimatta esille oman ihmetyksensä siitä, miksi odottaa työtuomioistuimen ratkaisua; hänellä oli selvä näkemys työantajan menettelyn luonteesta”.

Hallituksen esityksessä hallintolaiksi (HE 72/2002 vp.) todetaan, että kirjallisiin tiedusteluihin voidaan vastata myös suullisesti esimerkiksi silloin, kun on kyseessä viranomaisessa vireillä olevan asian käsittelyvaihetta koskeva tiedustelu.

Käsitykseni mukaan lakimiehen olisi tullut jollakin tavoin kirjata käydyt keskustelut ja vastauksensa esitettyihin tiedusteluihin. Nyt tiedusteluihin vastaaminen ja vastausten sisältö jää osapuolten erilaisten käsitysten varaan.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä jaksossa 3.3.2 lausumani käsitykseni työsuojelupiiriin lakimiehen virheellisestä menettelystä ja jaksossa 3.3.3 lausumani käsitykseni Keski-Suomen työsuojelupiiriin ja sen lakimiehen tietoon ja vastaisuudessa huomioon otettaviksi.

Tässä tarkoituksessa lähetän päätökseni työsuojelupiirille ja lakimiehelle tiedoksi. Lähetän päätökseni tiedoksi myös sosiaali- ja terveysministeriölle.